

Република Србија
УПРАВНИ СУД
10 У 15481/20
Дана 26.04.2023. године
Београд

Управни суд, судија Тија Бошковић, као судија појединац, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Транспарентност Србија, Београд, Палмотићева 31, против тужене Владе Републике Србије, због хутања управе, у правној ствари слободног приступа информацијама од јавног значаја, дана 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Тужилац је дана 11.09.2020. године, Управном суду поднео електронским путем тужбу, која је уређена поднеском од 21.02.2022. године (у смислу што је тужилац потписао тужбу), у којој је навео да је дана 15.04.2020. године, туженом органу електронском поштом упутио захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим су тражене информације и копије докумената и то: копију Закључка Владе СП 05 број: 00-96/2020-1 од 15.03.2020. године, односно оних делова Закључка који се односе на спровођење јавних набавки, а у вези са COVID-19. Будући да тужени није одговорио на захтев у смислу члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, нити доставио обавештење у смислу члана 16. став 3. истог закона, тужилац се дана 14.07.2020. године, обратио туженом са дописом-ургенцијом за поступање по поднетом захтеву у накнадном року у складу са чланом 19. Закона о управним споровима. Имајући у виду да тужени није одговорио на захтев, нити доставио обавештење ни у додатном року од 7 дана, то је тужилац предложио да суд донесе пресуду којом тужбу уважава и налаже туженом да поступи у складу са чланом 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, те обавести тужиоца о поседовању информације и изда односно упути копије тражених докумената, односно у складу са чланом 19. или чланом 16. Закона, у случају да тражене информације или документе не поседује, односно сматра да их не треба учинити доступним тужиоцу.

Увидом у достављене прилоге уз тужбу због недоношења одлуке по захтеву, и поднеска од 21.02.2022. године, Суд је утврдио да је тужилац доставио у копији захтев за приступ информацијама од јавног значаја од 15.04.2020. године, копију електронске поште насловљене као "захтев за приступ информацијама од јавног значаја", у којој није означен

прималац електронске поште, са датумом сачињавања дана 15.04.2020. године и без потврде о пријему исте, ургенцију туженом органу са захтевом за поступање по поднетом захтеву за приступ информацијама од јавног значаја упућеног Генералном секретаријату Владе Републике Србије, дана 14.07.2020. године, као и копију електронске поште насловљене као "ургенција за поступање по захтеву за приступ информацијама од 14.07.2020. године", у којој није означен прималац електронске поште, и без доказа да је пријем накнадног захтева као електронског документа потврђен од стране туженог органа.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", бр. 120/04...36/10), прописано је да се против решења Народне скупштине, председника Републике, Владе Републике Србије, Врховног суда Србије, Уставног суда и Републичког јавног тужиоца не може изјавити жалба.

Одредбом члана 19. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), прописано је да ако првостепени орган по захтеву странке није у року предвиђеном законом којим се уређује општи управни поступак, донео решење против којег није дозвољена жалба, а не донесе га ни у даљем року од седам дана по накнадном захтеву странке, странка по истеку тог рока може поднети тужбу због недonoшења захтеваног акта.

Одредбом члана 22. став 3. наведеног Закона је између осталог прописано да се уз тужбу поднету због ћутања управе прилаже копија захтева, копија захтева о накнадном тражењу из члана 19. овог закона и доказ о предаји ових поднесака надлежном органу.

Одредбом члана 56. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/16 и 95/18), прописано је да орган и странка опште у писаном или усменом облику, на брз и ефикасан начин, али тако да се омогући правна сигурност и економичност поступка (став 1); општење у писаном облику обухвата општење електронским путем и у папирном облику (став 2); у члану 57. наведеног закона, прописано је да орган објављује на својој веб презентацији обавештења о могућности електронског општења између органа и странке, о томе да се органу подносе електронска документа и да орган упућује странци електронска документа, као и о начину на који то чини (став 1); ако електронски документ који је послат странци није читљив, она може да захтева да јој орган упути тај документ у другом погодном облику. Ако није читљив електронски документ који је послат органу, орган захтева да странка поднесе тај документ у другом погодном облику у року који одреди и обавештава странку да ће се, ако не поступи у датом року, сматрати да није ни поднела документ (став 3).

Одредбом члана 70. истог Закона, прописано је да се формално обавештавање електронским путем одвија сагласно закону и обавезно укључује потврду којом се доказује пријем документа (став 2); формално обавештавање електронским путем изједначава се са достављањем (став 3).

Одредбом члана 39. Закона о електронској управи ("Службени гласник РС", бр. 27/18), прописано је да је орган дужан да омогући пријем електронског поднеска преко Портала е Управа, другог електронског јединственог управног места или другим путем достављања између органа и корисника, у складу са законом којим се уређује електронски документ и услуге од поверења у електронском пословању (став

1); пријем електронског поднеска евидентира се у електронској писарници (став 2); потврда о пријему електронског поднеска шаље се подносиоцу одмах, на исти начин на који је поднесак послат (став 3); потврда из става 3. овог члана садржи обавештење о пријему електронског поднеска, датум и време пријема и напредни електронски печат органа (став 4); време пријема електронског поднеска је време одређено квалификованим електронским временским жигом (став 5).

Одредбом члана 26. став 1. тачка 3) Закона о управним споровима, прописано је да ће судија појединац решењем одбацили тужбу и ако утврди да уз тужбу поднету због ћутања управе нису приложени сви докази (члан 22. став 3).

Како тужилац уз тужбу није приложио доказ да је захтев за приступ информацијама од јавног значаја доставио туженом органу дана 15.04.2020. године, електронским путем, нити је суду доставио доказ да је накнадни захтев-ургенцију од 14.07.2020. године, доставио туженом, јер нема потврда туженог органа којима се доказује пријем ових поднеска електронским путем у складу са цитираним законским одредбама, то суд налази да нису испуњене процесне претпоставке за покретање управног спора због ћутања управе.

Са наведених разлога, Управни суд је на основу члана 26. став 1. тачка 3) Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.04.2023. године, 10 У 15481/20

Судија
Тија Бошковић, с.р.

Поука о правном средству:

Против овог решења подносилац тужбе има право на приговор, у року од 8 дана од дана достављања решења. Приговор се подноси Управном суду, а о приговору одлучује посебно веће суда.

КСВ